

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 10 0 K 005240 21 Kž
Sarajevo, 01.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od suda Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Dragana Čorlije kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog A.N., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja osumnjičenog A.N., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 005240 21 Kv 2 od 14.01.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2021. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba branitelja osumnjičenog A.N. se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 005240 21 Kv 2 od 14.01.2021. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 K 005240 21 Kv 2 od 14.01.2021. godine prema osumnjičenom A.N., protiv kojeg se vodi istraživačko postupak zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka d) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca tako da isti može trajati do 18.03.2021. godine do 18,00 sati ili do druge odluke suda. Osumnjičenom je pritvor produžen iz razloga predviđenih u članu 146. stav 1. tačke a) i d) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Navedeno rješenje je blagovremeno izjavljrenom žalbom osporio branitelj osumnjičenog - odvjetnik G.B. iz L... U žalbi se ne navode žalbeni osnovi, ali iz sadržaja iste proizilazi da je izjavljena zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi je sadržan prijedlog da se žalba uvaži i mjera pritvora ukine, a osumnjičeni pusti na slobodu, ili pak da se žalba djelimično uvaži.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja osumnjičenog i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz razloga koji slijede:

Izjavljenom žalbom ne osporava se postojanje osnovane sumnje da je osumnjičeni učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, kao općeg uvjeta za produženje pritvora, nego se osporava postojanje posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačke a) i d) ZKP FBiH.

Osporavajući postojanje posebnog pritvorskog razloga iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, branitelj osumnjičenog u žalbi navodi da je sud samo na temelju postojanja osnovane sumnje da je izvršeno krivično djelo Ubistva iz člana 166. stav 2. tačka d) KZ FBiH, za koje se može izreći kazna zatvora preko deset godina, osumnjičenom produžio pritvor po ovom pritvorskom osnovu, a da u obrazloženju nije naveo činjenice i okolnosti koje bi na razuman način opravdale postojanje opasnosti od narušavanja javnog reda i mira u konkretnom slučaju.

Ovaj žalbeni prigovor je osnovan.

Ranije navedenim žalbenim prigovorom se ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, tj. na izostanak razloga o odlučnim činjenicama u pogledu postojanja stvarne prijetnje narušavanja javnog reda, kao uvjeta za produženje pritvora po ovom pritvorskom osnovu. Razmatrajući navedeni prigovor, ovaj sud nalazi da iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud zaključio da su ispunjena sva četiri kumulativno postavljena uvjeta za produženje pritvora osumnjičenom po osnovu predviđenom u članu 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH. U tom pravcu je prvostepeni sud naveo da je nesporno da se protiv osumnjičenog vodi postupak zbog krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna, pa je cijenio okolnosti pod kojima je došlo do počinjenja krivičnog djela za koje postoji osnovana sumnja da ga je učinio osumnjičeni i to da je iz koristoljublja, dok se nalazio u vozilu sa oštećenim S.P., u svrhu da bi sebi pribavio korist, istog desnom rukom obuhvatilo oko vrata, a lijevom rukom povlačio desnu ruku kako bi ga što jače stisnuo, te šalom koji je oštećeni imao oko vrata stezao i tako ga lišio života, nakon čega je tijelo stradalog izvukao iz vozila, sakrio pored rijeke, iz džepa izvadio i prisvojio novac i s vozilom se udaljio u nepoznatom pravcu, što po stavu prvostepenog suda ukazuje da se radi o posebno teškom krivičnom djelu počinjenom u vanrednim okolnostima, koje nisu uobičajene niti svakidašnje i koje „predstavljaju specifičnu kriminalnu manifestaciju“ iz koje proizilazi zaključak da bi puštanje na slobodu osumnjičenog rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. Tome je prvostepeni sud dodao i da je imao u vidu da građani moraju imati povjerenje u rad i efikasnost pravosudnih institucija. Međutim, ovakvom obrazloženju nedostaju suštinski razlozi za zaključak prvostepenog suda da bi puštanje na slobodu osumnjičenog rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda, na što je pravilno ukazano žalbom branitelja osumnjičenog. Naime, kada se prvostepeni sud poziva na okolnosti izvršanja krivičnog djela koje se osumnjičenom stavlja na teret, uz tvrdnju da te okolnosti predstavljaju „specifičnu kriminalnu manifestaciju“, on propušta da navede u čemu se ogleda ta specifičnost i kako ona utiče na postojanje stvarne prijetnje narušavanja javnog reda u konkretnom slučaju. S

tim u vezi, ovaj sud podsjeća na stav Evropskog suda za ljudska prava u predmetu L.. protiv F.. (presuda od godine, stav 51.) prema kojem „ovaj pritvorski osnov se može smatrati relevantnim i dovoljnim samo pod uvjetom da se zasniva na činjenicama iz kojih jasno proizlazi da bi puštanje osumnjičenog na slobodu zaista narušilo javni red“. Kako prvostepeni sud u konkretnom slučaju, izuzev ukazivanja na okolnosti koje se odnose na način izvršenja krivičnog djela za koje se osumnjičeni tereti, nije naveo činjenice i okolnosti iz kojih bi jasno proizšao zaključak o postojanju stvarne prijetnje narušavanja javnog reda, time su izostali razlozi u pogledu ove odlučne činjenice i na taj način učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

S obzirom da je prvostepeno rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici ispitati žalbene prigovore branitelja osumnjičenog koji se odnose na osnov pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Imajući u vidu navedeno, uvažena je žalba branitelja osumnjičenog A.N., pa je na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, prvostepeno rješenje ukinuto i predmet vraćen prvostepenom суду на ponovno odlučivanje.

Pri ponovnom odlučivanju prvostepeni sud će otkloniti nedostatak na koji je ukazano ovim rješenjem, pa će nakon brižljive i savjesne ocjene dokaza, donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Živana Roić,s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić,s.r.